

Carrer de la Sèquia

(A: Sunyer i Aimeric, Salvador. Llibre de Coneixences. Salt : Ajuntament de Salt, DL 1995.
Pàg. 65-66)

Tothom sap por on comença
i ningú sap com termina.
Puja recte, s'hi repensa,
Fa un revolt i es difumina
Entre el silenci dels horts
I l'olor de la glicina.

Pairal, senyora i majora,
L'arcada de cal "Cigarro",
"heures són records!) enyora
Els sotrac de l'últim carro
Quan venia dels Comuns
Amb xàfec, sol o ventarro.

Jo hi vaig néixer a aquest carrer
I en una casa perduda.
L'estada encara no sé
Si somiada o viscuda
Perquè les coses d'infants
Memòria es desprevinguda.

Quan la cerco sens resposta,
Veig la casa i se me'n va.
Se l'ha endut, cauta, la posta:
El passat no vol tornar...

Per dins sento una fiblada
I m'endinso cap al plat.